

การประเมินคุณภาพภายในโดยหน่วยงานต้นสังกัด
ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕
และตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับ
การประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕
และที่ปรับปรุงแก้ไข และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

โดย นายเรืองจิตร มีลาภสม

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา

๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘

พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“มาตรฐานการศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับ
คุณลักษณะ คุณภาพที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้
เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียง
สำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล
และการประกันคุณภาพทางการศึกษา

พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

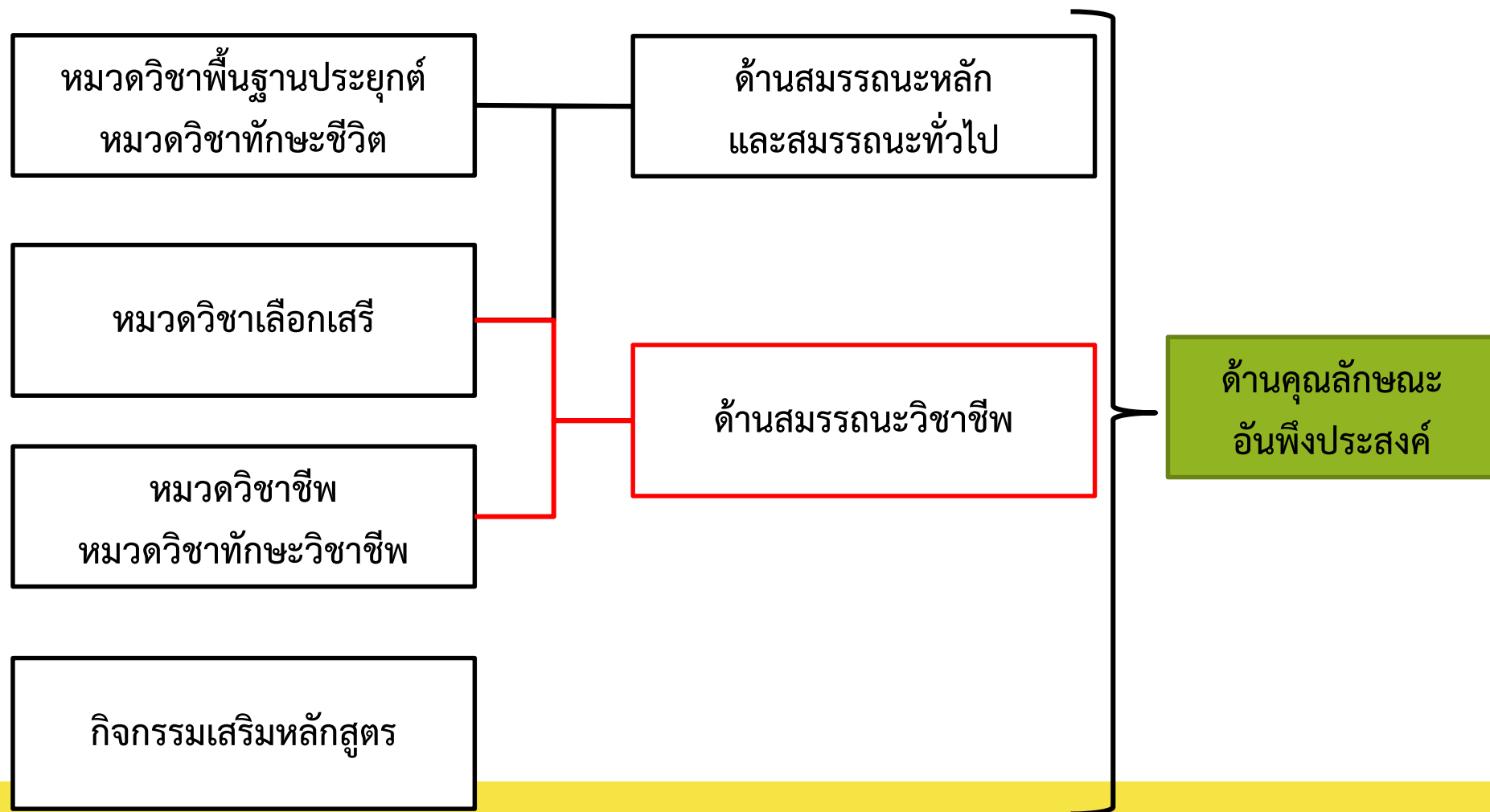
“มาตรฐานการอาชีวศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพและมาตรฐานในการจัดการอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริมการกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผลและการประกันคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา

คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖

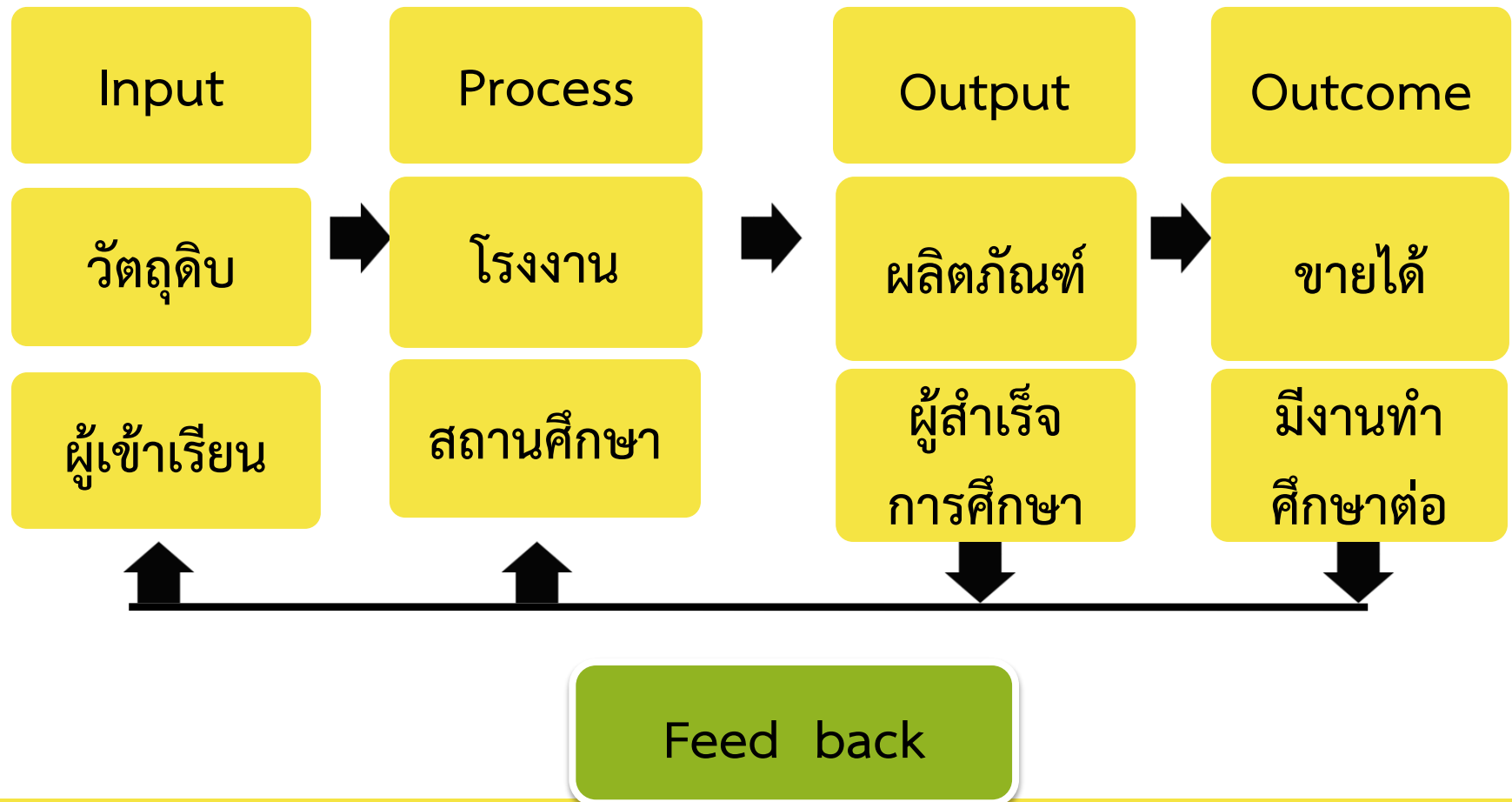
คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับคุณวุฒิ ประเภทวิชาและสาขาวิชา ต้องครอบคลุมอย่างน้อย ๓ ด้าน คือ

๑. ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ พฤติกรรม ลักษณะนิสัยและทักษะทางปัญญา
๒. ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ได้แก่ ความรู้และทักษะการสื่อสารการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การประยุกต์ใช้ตัวเลข การจัดการและการพัฒนา
งาน
๓. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ได้แก่ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติจริง รวมทั้งประยุกต์สู่อาชีพ

โครงสร้างหลักสูตร ปวช. ปวส.
เพื่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา

แนวคิดจากระบบการผลิต → การจัดการศึกษา

กฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓

เกริ่นนำและข้อ ๑ - ๒

หมวดที่ ๑ บททั่วไป (ข้อ ๓ - ๗)

หมวดที่ ๒ การประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

ส่วนที่ ๑ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (ข้อ ๘ - ๑๘)

ส่วนที่ ๒ การอาชีวศึกษา (ข้อ ๑๙ - ๒๙)

ส่วนที่ ๓ การอุดมศึกษา (ข้อ ๓๐ - ๓๖)

หมวดที่ ๓ การประกันคุณภาพภายนอก (ข้อ ๓๗ - ๔๑)

การประกันคุณภาพการศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพภายใน

เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
และพัฒนามาตรฐานการศึกษาทุกระดับ

๑. การประเมินคุณภาพภายใน
๒. การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา
๓. การพัฒนาคุณภาพการศึกษา

โดยสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด

ระบบการประกันคุณภาพภายนอก

เพื่อรับรองมาตรฐานและมุ่งพัฒนา
คุณภาพการศึกษาทุกระดับ

๑. การประเมินคุณภาพภายนอก
๒. การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา

โดย สมศ.

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง ให้ใช้มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕
เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา
ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕

อุดมการณ์ในการจัดการอาชีวศึกษาและ
การฝึกอบรมวิชาชีพ

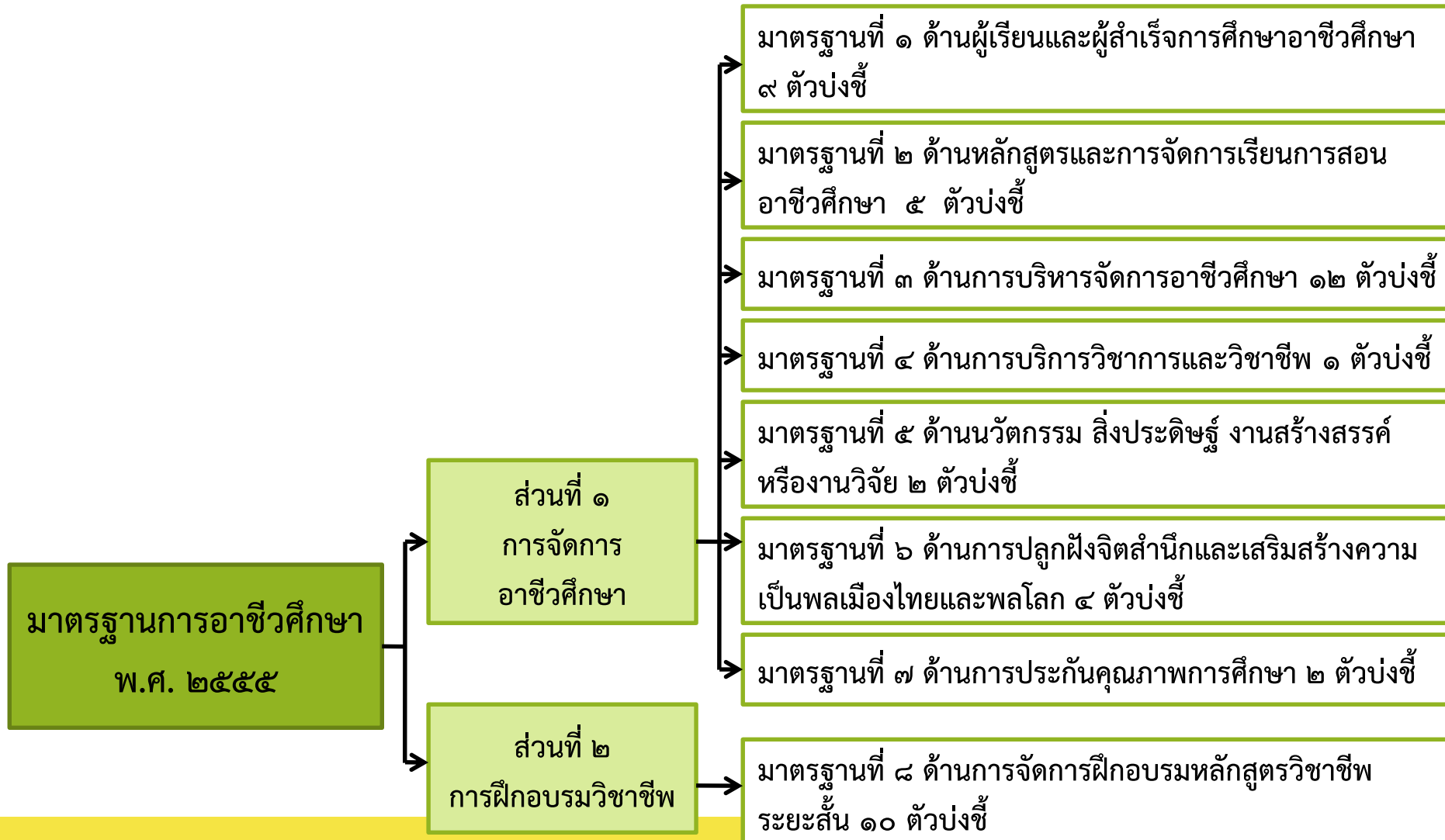
หลักการในการจัดการอาชีวศึกษาและ
การฝึกอบรมวิชาชีพ

มาตรฐานการอาชีวศึกษา

มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕

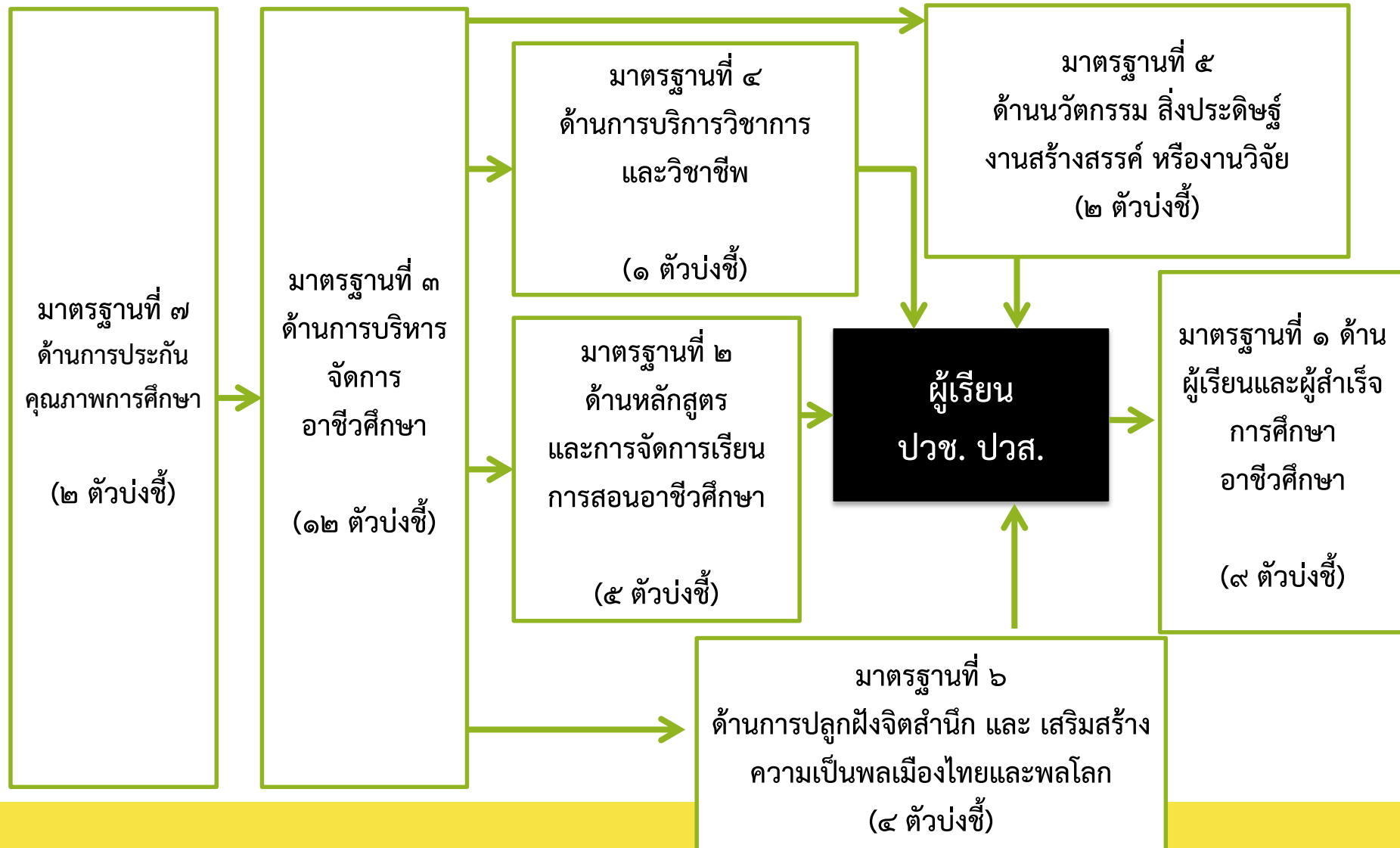
มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕

มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕

ส่วนที่ ๑ การจัดการอาชีวศึกษา

มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕

ส่วนที่ ๒ การฝึกอบรมวิชาชีพ

มาตรฐานที่ ๘ ด้านการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

ประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา
เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติ
เกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕
ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕
และที่ปรับปรุงแก้ไข และ(ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๘)

หลักเกณฑ์ในการประกันคุณภาพ
ภายในของสถานศึกษา

แนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพ
ภายในของสถานศึกษา

เกณฑ์การตัดสินระดับตัวบ่งชี้

๕ คะแนน ดีมาก

๔.๕๑ - ๕.๐๐ คะแนน ดีมาก

๔ คะแนน ดี

๓.๕๑ - ๔.๕๐ คะแนน ดี

๓ คะแนน พอใช้

๒.๕๑ - ๓.๕๐ คะแนน พอใช้

๒ คะแนน ต้องปรับปรุง

๑.๕๑ - ๒.๕๐ คะแนน ต้องปรับปรุง

๑ คะแนน ต้องปรับปรุงเร่งด่วน

๐.๐๐ - ๑.๕๐ คะแนน ต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ประเด็นการพิจารณาและเกณฑ์การตัดสินระดับตัวบ่งชี้

ปริมาณ

ตัวอย่าง ๑.๗

คุณภาพ + ปริมาณ

ตัวอย่าง ๒.๒

ขั้นตอน

ตัวอย่าง ๓.๒

องค์ประกอบ

ตัวอย่าง ๒.๕

สรุปประเด็นการพิจารณาและเกณฑ์การตัดสินแต่ละตัวบ่งชี้

ประเด็นการพิจารณา	ตัวบ่งชี้						
ปริมาณ	๑.๑	๑.๓	๑.๔	๑.๕	๑.๖	๑.๗	๑.๘
	๗.๒	๘.๖	๘.๘	๘.๙			
คุณภาพ + ปริมาณ	๑.๒	๑.๙	๒.๒	๘.๓	๘.๗	๘.๑๐	
ขั้นตอน	๒.๑	๓.๒	๓.๓	๓.๖	๗.๑	๘.๑	๘.๒
องค์ประกอบ	๒.๓	๒.๔	๒.๕	๓.๑	๓.๔	๓.๕	๓.๗
	๓.๘	๓.๙	๓.๑๐	๓.๑๑	๓.๑๒	๔.๑	๕.๑
	๕.๒	๖.๑	๖.๒	๖.๓	๖.๔	๘.๔	๘.๕

เกณฑ์การดำเนินการ
ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕
จำนวน ๘ มาตรฐาน ๔๕ ตัวบ่งชี้

มาตรฐานที่ ๑

ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีพศึกษา จำนวน ๙ ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสม ๒.๐๐ ขึ้นไป

ระดับ	สาขาวิชา/สาขางาน	ชั้นปี	(๑) จำนวน ผู้เรียน ที่ลงทะเบียนเรียน ทั้งหมด	(๒) จำนวน ผู้เรียน ที่ออกกลางคัน	(๓) จำนวน ผู้เรียน ที่เหลือ (๑)-(๒)	ผลการเรียน เฉลี่ยสะสม ๒.๐๐ ขึ้นไป	
						(๔) จำนวน	(๕) ร้อยละ
ปวช.	สาขา.....	๑					
		๒					
		๓					
	สาขา.....	๑					
		๒					
		๓					
รวม ปวช.							
ปวส.	สาขา.....	๑					
		๒					
	สาขา.....	๑					
		๒					
รวม ปวส.							
รวม ปวช. และ ปวส.							

ความสำเร็จ(ปริมาณ) ภาพรวมของสถานศึกษา ร้อยละ.....

ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการ หน่วยงาน ชุมชน ที่มีต่อคุณภาพของผู้เรียน

(๑) มีการประเมินความ พึงพอใจโดยกำหนด กลุ่มตัวอย่าง สร้างเครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูล เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง นำข้อมูลมาวิเคราะห์		(๒) จำนวนที่ตอบกลับ				(๓) จำนวนของสถานประกอบการและ บุคคลในชุมชนที่มีผลการประเมิน ความพึงพอใจเฉลี่ย ๓.๕๑ – ๕.๐๐				(๔) ร้อยละของสถานประกอบการ และบุคคลในชุมชนที่มีผลการ ประเมินความพึงพอใจเฉลี่ย ๓.๕๑ – ๕.๐๐			
แผนกวิชา B	แผนกวิชา C	แผนกวิชา B		แผนกวิชา C		แผนกวิชา B		แผนกวิชา C		แผนกวิชา B		แผนกวิชา C	
		สถานประกอบการ หน่วยงาน	บุคคลในชุมชน	สถานประกอบการ หน่วยงาน	บุคคลในชุมชน	สถานประกอบการ หน่วยงาน	บุคคลในชุมชน	สถานประกอบการ หน่วยงาน	บุคคลในชุมชน	สถานประกอบการ หน่วยงาน	บุคคลในชุมชน	สถานประกอบการ หน่วยงาน	บุคคลในชุมชน
มี/ไม่มี	มี/ไม่มี												
รวมระดับแผนกวิชา													
ภาพรวมของสถานศึกษา													

ความสำเร็จ (คุณภาพ+ปริมาณ)

๑. ☐ มี ☐ ไม่มี การดำเนินการตาม (๑)

๒. ผลการประเมินความพึงพอใจเฉลี่ย ๓.๕๑ – ๕.๐๐ ในภาพรวมของสถานศึกษาคิดเป็นร้อยละ.....

ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ ร้อยละของผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

(๑) ระดับ	(๒) สาขาวิชา/สาขางาน	(๓) จำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียน ครบทุกรายวิชาตามโครงสร้าง หลักสูตร	ผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน มาตรฐานวิชาชีพในครั้งแรก	
			(๔) จำนวน	(๕) ร้อยละ
ปวช.				
รวม ปวช.				
ปวส.				
รวม ปวส.				
รวมทั้งหมด				

หมายเหตุ จำนวนผู้เรียน ณ วันสุดท้ายของการลงทะเบียนภาคเรียนสุดท้าย

ความสำเร็จ(ปริมาณ)ภาพรวมของสถานศึกษา ร้อยละ.....

ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป

ระดับชั้น ปวช.๓

(๑) สาขาวิชา สาขางาน	(๒) จำนวน ผู้เรียน ทั้งหมด	(๓) จำนวนผู้เรียน ที่ลงทะเบียน เข้าทดสอบ	วิชาความรู้พื้นฐานทั่วไป		วิชาความรู้วิชาชีพพื้นฐาน		ผู้เรียนผ่าน ทั้ง ๒ วิชา	
			(๔) จำนวนผู้เรียนที่มี คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ย ระดับชาติขึ้นไป	(๕) ร้อยละ	(๖) จำนวนผู้เรียนที่มี คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ย ระดับชาติขึ้นไป	(๗) ร้อยละ	(๘) จำนวน	(๙) ร้อยละ
รวมทั้งหมด								

ระดับชั้น ปวส.๒

(๑) สาขาวิชา สาขางาน	(๒) จำนวน ผู้เรียน ทั้งหมด	(๓) จำนวนผู้เรียน ที่ลงทะเบียน เข้าทดสอบ	วิชาความรู้พื้นฐานทั่วไป		วิชาความรู้วิชาชีพพื้นฐาน		ผู้เรียนผ่าน ทั้ง ๒ วิชา	
			(๔) จำนวนผู้เรียนที่มี คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ย ระดับชาติขึ้นไป	(๕) ร้อยละ	(๖) จำนวนผู้เรียนที่มี คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ย ระดับชาติขึ้นไป	(๗) ร้อยละ	(๘) จำนวน	(๙) ร้อยละ
รวมทั้งหมด								

ความสำเร็จ(ปริมาณ) ภาพรวมของสถานศึกษา

$$\frac{((\text{๘}) \text{ ปวช.} + (\text{๘}) \text{ ปวส.}) \times ๑๐๐}{((\text{๓}) \text{ ปวช.} + (\text{๓}) \text{ ปวส.})} = \text{ร้อยละ.....}$$

ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕ ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไปในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ

(๑) ระดับ	(๒) สาขาวิชา/สาขางาน	(๓) จำนวนผู้เรียน ทั้งหมด	(๔) จำนวนผู้เรียน ที่ลงทะเบียน เข้าทดสอบ กลุ่มวิชา ภาษาอังกฤษ	(๕) จำนวนผู้เรียน ที่มีคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ย ระดับชาติขึ้นไป	(๖) ร้อยละ
ปวช.					
รวม ปวช.					
ปวส.					
รวม ปวส.					
รวมทั้งหมด					

ความสำเร็จ(ปริมาณ) ภาพรวมของสถานศึกษา ร้อยละ.....

ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๖ ร้อยละของผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบมาตรฐานอาชีพของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ
หรือหน่วยงานที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษารับรอง

(๑) ระดับ	(๒) สาขาวิชา/สาขางาน	(๓) จำนวน ผู้เรียน ทั้งหมด	(๔) จำนวนผู้เรียนที่ ลงทะเบียน เข้าทดสอบ	(๕) จำนวนผู้เรียนที่ผ่าน เกณฑ์การทดสอบ มาตรฐานอาชีพ	(๖) ร้อยละ
ปวช.					
รวม ปวช.					
ปวส.					
รวม ปวส.					
รวมทั้งหมด					

ความสำเร็จ(ปริมาณ) ภาพรวมของสถานศึกษา ร้อยละ.....

ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๗ ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเทียบกับแรกเข้า

(๑) ระดับ	(๒) สาขาวิชา/สาขางาน	(๓) จำนวนผู้เรียนแรกเข้า	(๔) จำนวนผู้สำเร็จ การศึกษา	(๕) ร้อยละ
ปวช.				
รวม ปวช.				
ปวส.				
รวม ปวส.				
รวมทั้งหมด				

ความสำเร็จ (ปริมาณ) ภาพรวมของสถานศึกษา ร้อยละ

ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๘ ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ หรือประกอบอาชีพอิสระ
 หรือศึกษาต่อภายใน ๑ ปี

(๑) ระดับ	(๒) สาขาวิชา/ สาขางาน	(๓) จำนวน ผู้สำเร็จ การศึกษา	(๔) ผู้ได้งานทำ ภายใน ๑ ปี		(๕) ผู้ประกอบอาชีพ อิสระ ภายใน ๑ ปี		(๖) ผู้ศึกษาต่อ ภายใน ๑ ปี		(๗) รวมผู้ได้งานทำ ประกอบอาชีพอิสระ และศึกษาต่อ ภายใน ๑ ปี	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปวช.										
รวม ปวช.										
ปวส.										
รวม ปวส.										
รวมทั้งหมด										

ความสำเร็จ(ปริมาณ) ภาพรวมของสถานศึกษา ร้อยละ.....

ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๙ ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการ หน่วยงาน หรือสถานศึกษา หรือผู้รับบริการ ที่มีต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

(๑) มีการประเมินความ พึงพอใจโดยกำหนด กลุ่มตัวอย่าง สร้างเครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูล เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง นำข้อมูลมาวิเคราะห์		(๒) จำนวนที่ตอบกลับ						(๓) จำนวนของสถานประกอบการ หน่วยงาน สถานศึกษา ผู้รับบริการ ที่มีผลการประเมินความพึงพอใจ เฉลี่ย ๓.๕๑ - ๕.๐๐						(๔) ร้อยละของสถานประกอบการ หน่วยงาน สถานศึกษา ผู้รับบริการ ที่มีผลการประเมินความพึงพอใจ เฉลี่ย ๓.๕๑ - ๕.๐๐					
แผนกวิชา B	แผนกวิชา C	แผนกวิชา B			แผนกวิชา C			แผนกวิชา B			แผนกวิชา C			แผนกวิชา B			แผนกวิชา C		
		สถานประกอบการ หน่วยงาน	สถานศึกษา	ผู้รับบริการ	สถานประกอบการ หน่วยงาน	สถานศึกษา	ผู้รับบริการ	สถานประกอบการ หน่วยงาน	สถานศึกษา	ผู้รับบริการ	สถานประกอบการ หน่วยงาน	สถานศึกษา	ผู้รับบริการ	สถานประกอบการ หน่วยงาน	สถานศึกษา	ผู้รับบริการ	สถานประกอบการ หน่วยงาน	สถานศึกษา	ผู้รับบริการ
มี/ไม่มี	มี/ไม่มี																		
รวมระดับแผนกวิชา																			
ภาพรวมของ สถานศึกษา																			

ความสำเร็จ (คุณภาพ+ปริมาณ)

๑. ☐ มี ☐ ไม่มี การดำเนินการตาม (๑)

๒. ผลการประเมินความพึงพอใจเฉลี่ย ๓.๕๑ - ๕.๐๐ ในภาพรวมของสถานศึกษาคิดเป็นร้อยละ.....

ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ

มาตรฐานที่ ๒

ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา จำนวน ๕ ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ระดับคุณภาพในการใช้และพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาที่สอดคล้อง
กับความต้องการของสถานประกอบการหรือประชาคมอาเซียน

ประเด็นการพิจารณา	ผล (มี/ไม่มี)		
	แผนกวิชา		
	A	B	C
(๑) สถานศึกษามีการสำรวจข้อมูลความต้องการในการพัฒนาหลักสูตร			
(๒) สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง			
(๓) สถานศึกษามีการทดลองใช้หลักสูตร			
(๔) สถานศึกษามีการประเมินหลักสูตร			
(๕) สถานศึกษามีการนำหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาที่พัฒนาแล้วตามข้อ (๑)-(๔) ไม่เกิน ๓ ปีไปใช้อย่างน้อยร้อยละ ๕๐ ของจำนวนสาขางานที่จัดการเรียนการสอน	ร้อยละ...		

ความสำเร็จ(ขั้นตอน) ปฏิบัติตามประเด็น.....

ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ระดับคุณภาพในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา

(๑) สถานศึกษาดำเนินการให้ครูจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา ด้วยเทคนิควิธีการสอนที่ หลากหลาย ที่มุ่งเน้นสมรรถนะ อาชีพ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะ อันพึงประสงค์และปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงทุกรายวิชาที่ สอน			(๒) ผลการดำเนินการ											
			แผนกวิชา A			แผนกวิชา B			แผนกวิชา C			ภาพรวมของ สถานศึกษา		
			ครูทั้งหมด	ครูที่ดำเนินการ	ร้อยละ	ครูทั้งหมด	ครูที่ดำเนินการ	ร้อยละ	ครูทั้งหมด	ครูที่ดำเนินการ	ร้อยละ	ครูทั้งหมด	ครูที่ดำเนินการ	ร้อยละ
แผนก วิชา A	แผนก วิชา B	แผนก วิชา C												
มี/ไม่มี	มี/ไม่มี	มี/ไม่มี												

ความสำเร็จ (คุณภาพ+ปริมาณ)

๑. ☐ มี ☐ ไม่มี การดำเนินการตาม (๑)

๒. ผลการดำเนินการในภาพรวมของสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ.....

ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ ระดับคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา

[illegible]

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ ระดับคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา (ต่อ)

ประเด็นการพิจารณา	ผลการดำเนินการ											
	แผนกวิชา A			แผนกวิชา B			แผนกวิชา C			ภาพรวมของสถานศึกษา		
	ครูทั้งหมด	ครูที่ดำเนินการ	ร้อยละ	ครูทั้งหมด	ครูที่ดำเนินการ	ร้อยละ	ครูทั้งหมด	ครูที่ดำเนินการ	ร้อยละ	ครูทั้งหมด	ครูที่ดำเนินการ	ร้อยละ
(๔) สถานศึกษาดำเนินการให้ครูแต่ละคนนำผลจากการสอนด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายและผลการนิเทศการจัดการเรียนการสอนไปจัดทำวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนไม่น้อยกว่าหนึ่งรายวิชาที่สอน												
(๕) สถานศึกษาดำเนินการให้ครูแต่ละคนนำผลจากการวิจัยไปแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอน ไม่น้อยกว่าหนึ่งรายวิชาที่สอน												

ความสำเร็จ(องค์ประกอบ) ปฏิบัติตามประเด็น.....

ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๔ ระดับคุณภาพในการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนรายวิชา

[illegible]

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๔ ระดับคุณภาพในการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนรายวิชา (ต่อ)

ประเด็นการพิจารณา	ผลการดำเนินการ											
	แผนกวิชา A			แผนกวิชา B			แผนกวิชา C			ภาพรวมของสถานศึกษา		
	ครูทั้งหมด	ครูที่ดำเนินการ	ร้อยละ	ครูทั้งหมด	ครูที่ดำเนินการ	ร้อยละ	ครูทั้งหมด	ครูที่ดำเนินการ	ร้อยละ	ครูทั้งหมด	ครูที่ดำเนินการ	ร้อยละ
(๔) สถานศึกษาดำเนินการให้ <u>ครูทุกคน</u> ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลทุกรายวิชาที่สอน												
(๕) สถานศึกษาดำเนินการให้ <u>ครูทุกคน</u> นำผลจากการวัดและประเมินผลไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ที่มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทุกรายวิชาที่สอน												

ความสำเร็จ(องค์ประกอบ) ปฏิบัติตามประเด็น.....

ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕ ระดับคุณภาพในการฝึกงาน

ประเด็นการพิจารณา	ผล (มี/ไม่มี)	
	แผนกวิชา	
	B	C
(๑) สถานศึกษามีการคัดเลือกสถานประกอบการ หน่วยงานและทำความร่วมมือในการส่งผู้เรียนเข้าฝึกงานตรงหรือสัมพันธ์กับสาขางาน		
(๒) สถานศึกษามีการปฐมนิเทศผู้เรียนก่อนการฝึกงานพร้อมมีคู่มือการฝึกงาน		
(๓) สถานศึกษามีการนิเทศการฝึกงานของผู้เรียนในสถานประกอบการ หน่วยงาน		
(๔) สถานศึกษามีการวัดผลการฝึกงานของผู้เรียนร่วมกับสถานประกอบการ หน่วยงาน		
(๕) สถานศึกษามีการสัมมนาการฝึกงานของผู้เรียน เพื่อนำไปปรับปรุงโดยเชิญสถานประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมการสัมมนา		

ความสำเร็จ(องค์ประกอบ) ปฏิบัติตามประเด็น.....

ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ

มาตรฐานที่ ๓

ด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษา จำนวน ๑๒ ตัวบ่งชี้

- ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ ระดับคุณภาพในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ ระดับคุณภาพในการจัดทำแผนการบริหารจัดการสถานศึกษา
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๓ ระดับคุณภาพในการพัฒนาสถานศึกษาตามอัตลักษณ์
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๔ ระดับคุณภาพในการบริหารงานและภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๕ ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการระบบฐานข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๖ ระดับคุณภาพในการบริหารความเสี่ยง
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑)

มาตรฐานที่ ๓

ด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษา จำนวน ๑๒ ตัวบ่งชี้ (ต่อ)

- ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๗ ระดับคุณภาพในการจัดระบบดูแลผู้เรียน
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๘ ระดับคุณภาพในการพัฒนาและดูแลสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ของสถานศึกษา
และการใช้อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ศูนย์วิทยบริการ
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๙ ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์และคอมพิวเตอร์
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑๐ ระดับคุณภาพในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑๑ ระดับคุณภาพในการบริหารการเงินและงบประมาณ
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑๒ ระดับคุณภาพในการระดมทรัพยากรในการจัดการอาชีวศึกษากับเครือข่าย
ทั้งในและหรือต่างประเทศ
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕)

มาตรฐานที่ ๔

ด้านการบริการวิชาการและวิชาชีพ จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการและวิชาชีพ
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕)

มาตรฐานที่ ๕

ด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์หรืองานวิจัย จำนวน ๒ ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการโครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์
หรืองานวิจัยของผู้เรียน
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕)

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการโครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์
หรืองานวิจัยของครู
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕)

มาตรฐานที่ ๖

ด้านการปลูกฝังจิตสำนึกและเสริมสร้างความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก จำนวน ๔ ตัวบ่งชี้

- ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑ ระดับคุณภาพในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านการรักชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์
ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
และทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๒ ระดับคุณภาพในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๓ ระดับคุณภาพในการส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการ
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๔ ระดับคุณภาพในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕)

มาตรฐานที่ ๗

ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน ๒ ตัวบ่งชี้

- ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ ระดับคุณภาพในระบบการประกันคุณภาพภายใน
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑)

มาตรฐานที่ ๗

ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน ๒ ตัวบ่งชี้ (ต่อ)

ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๒ ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕

เกณฑ์การตัดสิน		ตัวบ่งชี้ที่														รวม
ค่า คะแนน	ระดับคุณภาพ															
๕	ดีมาก															
๔	ดี															
๓	พอใช้															
๒	ต้องปรับปรุง															
๑	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน															

ความสำเร็จ (ปริมาณ)

จำนวนตัวบ่งชี้ที่มีผลการตัดสินตามเกณฑ์สูงสุด ในระดับ ๕ คะแนน ดีมาก รวมตัวบ่งชี้

ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ

มาตรฐานที่ ๘

ด้านการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น จำนวน ๑๐ ตัวบ่งชี้

- ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑ ระดับคุณภาพในการจัดทำแผนการบริหารจัดการการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๒ ระดับคุณภาพในการใช้และพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน สถานประกอบการ
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๓ ระดับคุณภาพในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ โดยเปลี่ยน “ครูทั้งหมด” เป็น “ครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นทั้งหมด” และพิจารณาเฉพาะแผนกวิชาชีพ)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๔ ระดับคุณภาพในการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ โดยเปลี่ยน “ครูทั้งหมด” เป็น “ครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นทั้งหมด” และพิจารณาเฉพาะแผนกวิชาชีพ)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๕ ระดับคุณภาพในการระดมทรัพยากรในการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น
(ใช้ตารางแบบตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕)

ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๖ ร้อยละของครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันที่ได้รับการพัฒนา

แผนกวิชา	จำนวนครู		ร้อยละ
	ผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพ ระยะสั้น	ผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันที่ได้รับการพัฒนา	
แผนกวิชา B			
แผนกวิชา C			
รวม			

ความสำเร็จ (ปริมาณ) ภาพรวมของสถานศึกษา ร้อยละ

ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๗ ระดับคุณภาพในการบริหารการเงินและงบประมาณ

มีการบริหารงบประมาณด้านการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ในด้านวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการสอน รวมทั้งค่าตอบแทนบุคคลภายนอกสถานศึกษา ที่เชิญเป็นวิทยากรหรือร่วมเป็นผู้สอนในการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น สอดคล้องกับแผนการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพ ระยะสั้นประจำปีของสถานศึกษา	งบดำเนินการ	รายจ่ายด้านวัสดุฝึก อุปกรณ์ สื่อการสอน รวมทั้งค่าตอบแทนบุคคลภายนอกสถานศึกษา ที่เชิญเป็นวิทยากรหรือร่วมเป็นผู้สอนในการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น					
		แผนกวิชา B		แผนกวิชา C		รวมทั้งหมด	
		จำนวนเงิน	ร้อยละของ งบดำเนินการ	จำนวนเงิน	ร้อยละของ งบดำเนินการ	จำนวนเงิน	ร้อยละของ งบดำเนินการ
มี/ไม่มี							

ความสำเร็จ (คุณภาพ + ปริมาณ)

๑. ☐ มี ☐ ไม่มี การดำเนินการตาม (๑)

๒. ผลการดำเนินการในภาพรวมของสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ.....

ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๘ ร้อยละของผู้สำเร็จการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นที่มีผลคะแนนการฝึกอบรม ๒.๐๐ ขึ้นไป

แผนกวิชา/รายวิชา	จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม				ร้อยละ $\left(\frac{(4) \times 100}{(3)}\right)$
	(๑) ลงทะเบียน	(๒) ออกกลางคัน	(๓) คงเหลือ	(๔) สำเร็จ ๒.๐๐ ขึ้นไป	
แผนกวิชา B					
วิชา.....					
วิชา.....					
แผนกวิชา C					
วิชา.....					
วิชา.....					
รวมทั้งหมด					

ความสำเร็จ (ปริมาณ) ภาพรวมของสถานศึกษา ร้อยละ

ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๙ ร้อยละของผู้สำเร็จการฝึกอบรมตามหลักสูตรเทียบกับแรกเข้า

แผนกวิชา/รายวิชา	จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม		ร้อยละ
	ลงทะเบียน	สำเร็จการฝึกอบรม	
แผนกวิชา B			
วิชา.....			
วิชา.....			
แผนกวิชา C			
วิชา.....			
วิชา.....			
รวมทั้งหมด			

ความสำเร็จ (ปริมาณ) ภาพรวมของสถานศึกษา ร้อยละ

ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑๐ ระดับความพึงพอใจของผู้สำเร็จการฝึกอบรมที่มีต่อการนำความรู้
ความสามารถไปใช้ประโยชน์

มีการประเมินความพึงพอใจโดย กำหนดกลุ่มตัวอย่าง สร้างเครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูล เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง นำข้อมูลมาวิเคราะห์	ผลการประเมินความพึงพอใจ											
	แผนกวิชา B				แผนกวิชา C				รวมทั้งหมด			
	จำนวนผู้สำเร็จการฝึกอบรม	จำนวนข้อมูลที่ได้รับ	จำนวนข้อมูลที่เหมาะสม ๓.๕๑ - ๕.๐๐	ร้อยละ	จำนวนผู้สำเร็จการฝึกอบรม	จำนวนข้อมูลที่ได้รับ	จำนวนข้อมูลที่เหมาะสม ๓.๕๑ - ๕.๐๐	ร้อยละ	จำนวนผู้สำเร็จการฝึกอบรม	จำนวนข้อมูลที่ได้รับ	จำนวนข้อมูลที่เหมาะสม ๓.๕๑ - ๕.๐๐	ร้อยละ
มี/ไม่มี												

ความสำเร็จ (คุณภาพ + ปริมาณ)

๑. ☐ มี ☐ ไม่มี การดำเนินการตาม (๑)

๒. ผลการประเมินความพึงพอใจเฉลี่ย ๓.๕๑ - ๕.๐๐ ในภาพรวมของสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ.....

ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ

ประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา ที่เกี่ยวข้องในการประเมิน ปีการศึกษา ๒๕๕๕

๑. ประกาศ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๖
เรื่อง การประเมินคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา ตามตัวบ่งชี้ที่ ๑.๖
ของมาตรฐานที่ ๑ ในปีการศึกษา ๒๕๕๕
๒. ประกาศ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖
เรื่อง เกณฑ์การผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา
(V-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๕ ตามตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔
๓. ประกาศ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖
เรื่อง เกณฑ์การผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา
(V-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๕ ตามตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕

ประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา ที่เกี่ยวข้องในการประเมิน ปีการศึกษา ๒๕๕๖

๑. ประกาศ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗
เรื่อง การประเมินคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา ตามตัวบ่งชี้ที่ ๑.๖
ของมาตรฐานที่ ๑ ในปีการศึกษา ๒๕๕๖
๒. ประกาศ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗
เรื่อง เกณฑ์การผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา
(V-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๖ ตามตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔
๓. ประกาศ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗
เรื่อง เกณฑ์การผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา
(V-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๖ ตามตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕

ประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา ที่เกี่ยวข้องในการประเมิน ปีการศึกษา ๒๕๕๗

๑. ประกาศ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘
เรื่อง เกณฑ์การผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา
(V-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๗ ตามตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔
๒. ประกาศ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘
เรื่อง เกณฑ์การผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา
(V-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๗ ตามตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕

จุดเด่นของเกณฑ์การดำเนินการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕

๑. ยึดหลักการมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถานศึกษา ผู้เรียน ชุมชน สถานประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน โดยการส่งเสริม สนับสนุนและกำกับดูแลของหน่วยงานต้นสังกัด
๒. การตัดสินผลการดำเนินการแต่ละตัวบ่งชี้ พิจารณาจากภาพรวมของสถานศึกษาแต่ต้องมีข้อมูลหลักฐานและวิเคราะห์ข้อมูลได้ในระดับสาขาวิชา สาขางาน
๓. สามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ต่างๆ ชี้จุดเด่น จุดด้อย และให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาได้ถึงระดับสาขางาน
๔. มีสิ่งจูงใจให้สถานศึกษาพัฒนาคุณภาพของแต่ละตัวบ่งชี้ให้ถึงเกณฑ์การตัดสินระดับสูงสุดคือ ๕ คะแนน ดีมาก

สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด
ต้องแสวงหาจุดอ่อนและข้อเสนอแนะ
เพื่อการพัฒนา

บุคลากรในสถานศึกษา
และหน่วยงานต้นสังกัด
ต้องรู้และเข้าใจเรื่องการ
ประกันคุณภาพการศึกษา

ความสำเร็จ
ของระบบการประกันคุณภาพภายใน
เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
และพัฒนามาตรฐานการศึกษา
ทุกระดับ

สถานศึกษาและหน่วยงานต้น
สังกัดต้องนำผลจากการประเมิน
คุณภาพไปใช้ในการพัฒนา
คุณภาพการศึกษา

สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด
ต้องมีและใช้ข้อมูลที่เป็นจริง

หน้าที่คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในโดยหน่วยงานต้นสังกัด

ติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาในสภาพจริงที่สถานศึกษา
และสถานที่อื่นที่เกี่ยวข้องโดย

- * ศึกษาข้อมูลการดำเนินการของสถานศึกษานับตั้งแต่ปีการศึกษาที่ได้รับการประเมินภายใน
โดยหน่วยงานต้นสังกัดครั้งสุดท้ายจนถึงปัจจุบัน
- * ตรวจสอบความถูกต้องของหลักฐานและข้อมูลของตัวบ่งชี้
- * วิเคราะห์ข้อมูลตามประเด็นการพิจารณาของตัวบ่งชี้
- * พิจารณาตัดสินตามเกณฑ์ที่กำหนดของตัวบ่งชี้ ชี้จุดเด่น จุดด้อย และให้ข้อเสนอแนะ
เพื่อการพัฒนาของตัวบ่งชี้
- * วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้และมาตรฐานต่างๆ และให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา
- * จัดทำ “รายงานผลการประเมินคุณภาพภายในการอาชีวศึกษาโดยหน่วยงานต้นสังกัด”
เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด

การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
เป็นหน้าที่ของทุกคนในสถานศึกษา

สวัสดิ

ประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา
ที่เกี่ยวข้องในการประเมิน

ประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา

เรื่อง การประเมินคุณภาพภายในการอาชีวศึกษาตามตัวบ่งชี้ที่ ๑.๖ ของมาตรฐานที่ ๑ ในปีการศึกษา ๒๕๕๕

ตามที่มีประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งมาตรฐานที่ ๑ ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน ๙ ตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้ที่ ๑.๖ คือ ร้อยละของผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบมาตรฐานอาชีพของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพหรือหน่วยงานที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษารับรอง นั้น

เนื่องด้วยในปีการศึกษา ๒๕๕๕ สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพยังมิได้จัดให้มีการทดสอบมาตรฐานอาชีพ และคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษายังมิได้ให้การรับรองหน่วยงานอื่นใดทำหน้าที่ทดสอบมาตรฐานอาชีพ ดังนั้นคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงมีมติให้สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดประเมินคุณภาพภายในการอาชีวศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๕๕ สำหรับมาตรฐานที่ ๑ ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาเพียง ๘ ตัวบ่งชี้ โดยยกเว้นการประเมินตัวบ่งชี้ที่ ๑.๖

จึงประกาศให้สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดที่เกี่ยวข้องได้ทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายจรูญ ชูลาภ)

ประธานคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา

ประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา

เรื่อง เกณฑ์การผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๕
ตามตัวที่บ่งชี้ที่ ๑.๔

ตามประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา พ.ศ.๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ มาตรฐานที่ ๑ ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป โดยพิจารณาจากจำนวนผู้เรียนในภาพรวมของสถานศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป เทียบร้อยละกับจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเข้าทดสอบ ซึ่งในปีการศึกษา ๒๕๕๕ สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.) ได้ดำเนินการจัดการทดสอบทั้งระดับชั้น ปวช.๓ และระดับชั้น ปวส.๒ และได้ประกาศผลการทดสอบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ได้มีมติกำหนดเกณฑ์การผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๕ เพื่อใช้ประกอบการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป ดังนี้

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ผู้เรียนต้องได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (Mean) ขึ้นไป ทั้ง ๒ วิชา ดังนี้คือ

๑. วิชาความรู้พื้นฐานทั่วไป คะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (Mean) ทุกประเภทวิชา/สาขาวิชา เท่ากับ ๓๒.๗๐ คะแนน และ
๒. วิชาความรู้วิชาชีพพื้นฐาน คะแนนเต็ม ๓๐๐ คะแนน ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (Mean) แยกตามประเภทวิชา/สาขาวิชา ดังนี้

- (๑) ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาเครื่องกล เท่ากับ ๔๓.๗๖ คะแนน
- (๒) ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาก่อสร้าง เท่ากับ ๑๐๘.๕๗ คะแนน
- (๓) ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง เท่ากับ ๔๗.๕๒ คะแนน
- (๔) ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาโลหะการ เท่ากับ ๔๘.๕๐ คะแนน
- (๕) ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เท่ากับ ๔๗.๒๒ คะแนน
- (๖) ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาการพิมพ์ เท่ากับ ๔๓.๒๓ คะแนน
- (๗) ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาแว่นตาและเลนส์ เท่ากับ ๑๑๘.๔๐ คะแนน
- (๘) ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาการต่อเรือ เท่ากับ ๔๖.๘๓ คะแนน
- (๙) ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาผลิตภัณฑ์ยาง เท่ากับ ๑๑๒.๐๕ คะแนน
- (๑๐) ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ สาขาวิชาเทคโนโลยีสิ่งทอ เท่ากับ ๑๐๒.๗๕ คะแนน
- (๑๑) ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ สาขาวิชาเคมีสิ่งทอ เท่ากับ ๑๐๙.๒๙ คะแนน
- (๑๒) ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ สาขาวิชาเสื้อผ้าสำเร็จรูป เท่ากับ ๑๐๗.๐๐ คะแนน

/(๑๓) ประเภทวิชา...

- (๑๓) ประเพณีวิชาพาณิชยกรรม เท่ากับ ๑๓๕.๐๖ คะแนน
- (๑๔) ประเพณีวิชาศิลปกรรม เท่ากับ ๑๔๒.๗๓ คะแนน
- (๑๕) ประเพณีวิชาวิชาคหกรรม สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย เท่ากับ ๑๑๘.๕๐ คะแนน
- (๑๖) ประเพณีวิชาวิชาคหกรรม สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ เท่ากับ ๑๑๒.๕๔ คะแนน
- (๑๗) ประเพณีวิชาวิชาคหกรรม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ เท่ากับ ๑๒๒.๗๘ คะแนน
- (๑๘) ประเพณีวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เท่ากับ ๑๓๘.๕๕ คะแนน
- (๑๙) ประเพณีวิชาเกษตรกรรม เท่ากับ ๑๒๔.๖๘ คะแนน
- (๒๐) ประเพณีวิชาประมง สาขาวิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เท่ากับ ๑๑๙.๕๐ คะแนน
- (๒๑) ประเพณีวิชาประมง สาขาวิชาแปรรูปสัตว์น้ำ เท่ากับ ๑๒๕.๓๓ คะแนน
- (๒๒) ประเพณีวิชาประมง สาขาวิชาประมงทะเล เท่ากับ ๑๑๐.๐๐ คะแนน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ผู้เรียนต้องได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (Mean) ขึ้นไป ทั้ง ๒ วิชา ดังนี้คือ

๑. วิชาสมรรถนะพื้นฐานประยุกต์ คะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (Mean) ทุกประเภทวิชา/สาขาวิชา เท่ากับ ๓๐.๙๖ คะแนน และ

๒. วิชาสมรรถนะเพื่อการเรียนรู้ คะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (Mean) ทุกประเภทวิชา/สาขาวิชา เท่ากับ ๓๑.๖๕ คะแนน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายจรูญ ชูลาภ)

ประธานคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา

ประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา
เรื่อง เกณฑ์การผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๕
ตามตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕

ตามประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา พ.ศ.๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ มาตรฐานที่ ๑ ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕ ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป ในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาจากจำนวนผู้เรียนในภาพรวมของสถานศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป ในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษจากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.) เทียบร้อยละกับจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเข้าทดสอบ ซึ่งในปีการศึกษา ๒๕๕๕ สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.) ได้ดำเนินการจัดการทดสอบทั้งระดับชั้น ปวช.๓ และ ระดับชั้น ปวส.๒ และได้ประกาศผลการทดสอบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ได้มีมติกำหนดเกณฑ์การผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ เพื่อใช้ประกอบการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕ ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไปในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ผู้เรียนต้องได้คะแนนตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (MEAN) คือ ๒.๐๑ คะแนนขึ้นไป

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) คะแนนเต็ม ๔๐ คะแนน ผู้เรียนต้องได้คะแนนตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (MEAN) คือ ๑๐.๔๐ คะแนนขึ้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายจรูญ ชูลาภ)

ประธานคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา

ประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา

เรื่อง การประเมินคุณภาพภายในการอาชีวศึกษาตามตัวบ่งชี้ที่ ๑.๖ ของมาตรฐานที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๖

ตามที่มีประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งมาตรฐานที่ ๑ ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาการอาชีวศึกษา จำนวน ๙ ตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้ที่ ๑.๖ คือ ร้อยละของผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบมาตรฐานอาชีพของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพหรือหน่วยงานที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษารับรองนั้น

เนื่องด้วยในปีการศึกษา ๒๕๕๖ สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพยังมิได้จัดให้มีการทดสอบมาตรฐานอาชีพ และคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษายังมิได้ให้การรับรองหน่วยงานอื่นใดทำหน้าที่ทดสอบมาตรฐานอาชีพ ดังนั้น คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงมีมติให้สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดประเมินคุณภาพภายในการอาชีวศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๕๖ สำหรับมาตรฐานที่ ๑ ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาเพียง ๘ ตัวบ่งชี้ โดยยกเว้นการประเมินตัวบ่งชี้ที่ ๑.๖

จึงประกาศให้สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดที่เกี่ยวข้องได้ทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายจรูญ ชูลาภ)

ประธานคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา

ประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา

เรื่อง เกณฑ์การผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๖
ตามตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔

ตามประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา พ.ศ.๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ มาตรฐานที่ ๑ ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษา โดยตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ คือ ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป โดยพิจารณาจากจำนวนผู้เรียนในภาพรวมของสถานศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป เทียบร้อยละกับจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเข้าทดสอบ ซึ่งในปีการศึกษา ๒๕๕๖ สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.) ได้ดำเนินการจัดการทดสอบทั้งระดับ ชั้น ปวช.๓ และระดับชั้น ปวส.๒ และได้ประกาศผลการทดสอบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗ ได้มีมติกำหนดเกณฑ์การผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๖ เพื่อใช้ประกอบการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป ดังนี้

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ผู้เรียนต้องได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (MEAN) ขึ้นไป ทั้ง ๒ วิชา ดังนี้คือ

๑. วิชาความรู้พื้นฐานทั่วไป ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกประเภทวิชา/สาขาวิชา เท่ากับ ร้อยละ ๓๘.๑๐ และ

๒. วิชาความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ แยกตามประเภทวิชา/สาขาวิชา ตามเอกสารหมายเลข ๑ แนบท้ายประกาศ

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ผู้เรียนต้องได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (MEAN) ขึ้นไป ทั้ง ๒ วิชา ดังนี้คือ

๑. วิชาความรู้พื้นฐานทั่วไป ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกประเภทวิชา/สาขาวิชา เท่ากับ ร้อยละ ๓๘.๒๗ และ

๒. วิชาความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ แยกตามประเภทวิชา/สาขาวิชา ตามเอกสารหมายเลข ๒ แนบท้ายประกาศ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายจรรณ ชูลาภ)

ประธานคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา

เอกสารหมายเลข ๑

เกณฑ์การผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๖
ตามตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

วิชาความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ใช้ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (ค่า MEAN) แยกตามประเภทวิชา/สาขาวิชา
ดังนี้

รหัสวิชา	องค์ประกอบความรู้	ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (ร้อยละ)
๕๔๑๑	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาเครื่องมือกล	๓๒.๘๗
๕๔๑๒	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาก่อสร้าง	๓๕.๙๔
๕๔๑๓	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง	๓๕.๒๙
๕๔๑๔	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาโลหะการ	๓๑.๒๘
๕๔๑๕	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	๓๔.๔๖
๕๔๑๖	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาการพิมพ์	๒๗.๖๔
๕๔๑๗	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาแว่นตาและเลนส์	๔๐.๘๓
๕๔๑๘	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาการต่อเรือ	๓๕.๓๕
๕๔๑๙	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาผลิตภัณฑ์ยาง	๓๓.๗๘
๕๔๒๑	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ สาขาวิชาเทคโนโลยีสิ่งทอ	๔๐.๕๗
๕๔๒๒	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ สาขาวิชาเคมีสิ่งทอ	๓๐.๕๕
๕๔๒๓	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ สาขาวิชาเสื้อผ้าสำเร็จรูป	๓๐.๖๕
๕๔๓๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาพาณิชยกรรม	๔๓.๒๗
๕๔๔๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาศิลปกรรม	๓๖.๘๘
๕๔๕๑	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย	๓๙.๒๗
๕๔๕๒	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	๓๘.๓๓

รหัสวิชา	องค์ประกอบความรู้	ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (ร้อยละ)
๕๕๕๔	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	๓๗.๙๑
๕๕๖๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	๔๖.๘๒
๕๕๗๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาเกษตรกรรม	๔๓.๕๒
๕๕๘๑	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาประมง สาขาวิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๔๙.๒๐
๕๕๘๒	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาประมง สาขาวิชาการแปรรูปสัตว์น้ำ	๔๐.๖๕
๕๕๘๓	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาประมง สาขาวิชาประมงทะเล	๔๓.๐๐

ที่มา : ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๖ ระดับ ปวช.
จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.)

เอกสารหมายเลข ๒

เกณฑ์การผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๖
ตามตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

วิชาความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ใช้ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (ค่า MEAN) แยกตามประเภทวิชา/สาขาวิชา
ดังนี้

รหัสวิชา	องค์ประกอบความรู้	ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (ร้อยละ)
๕๘๐๑	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาเครื่องกล	๒๙.๗๗
๕๘๐๒	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคนิคการผลิต	๓๒.๕๓
๕๘๐๓	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคนิคโลหะ	๓๔.๒๗
๕๘๐๔	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง	๒๓.๙๙
๕๘๐๕	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์	๒๖.๕๑
๕๘๐๖	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาการก่อสร้าง	๓๗.๗๐
๕๘๐๗	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาอุตสาหกรรมเครื่องเรือและตกแต่งภายใน	๓๔.๓๓
๕๘๐๘	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคนิคสถาปัตยกรรม	๔๙.๑๗
๕๘๐๙	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาสำรวจ	๓๐.๖๙
๕๘๑๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาเขียนแบบเครื่องกล	๓๖.๐๐
๕๘๑๑	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม	๒๔.๐๙
๕๘๑๒	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาการพิมพ์	๓๔.๔๑
๕๘๑๔	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาอุตสาหกรรมการต่อเรือ	๓๒.๓๑
๕๘๑๖	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีโทรคมนาคม	๒๓.๔๒
๕๘๑๗	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาเครื่องมือวัดและควบคุม	๓๙.๐๒

รหัสวิชา	องค์ประกอบความรู้	ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (ร้อยละ)
๕๘๑๘	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาโยธา	๓๑.๔๔
๕๘๑๙	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยียางและพลาสติก	๒๙.๓๘
๕๘๒๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาเคมีอุตสาหกรรม	๓๗.๘๒
๕๘๒๑	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาปิโตรเคมี	๓๕.๑๘
๕๘๒๓	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาเมคคาทรอนิกส์	๓๔.๙๔
๕๘๒๔	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์	๓๑.๐๘
๕๘๒๗	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี	๓๐.๔๕
๕๘๒๘	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการตลาด	๓๗.๑๐
๕๘๒๙	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการเลขานุการ	๔๔.๘๖
๕๘๓๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	๓๗.๑๙
๕๘๓๑	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร	๔๘.๔๖
๕๘๓๓	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์	๔๐.๗๘
๕๘๓๕	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาธุรกิจสถานพยาบาล	๕๔.๗๑
๕๘๓๖	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการโฆษณาและประชาสัมพันธ์	๔๒.๕๐
๕๘๓๗	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก	๕๒.๑๕
๕๘๓๘	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ	๓๗.๙๖
๕๘๔๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์	๓๖.๓๑
๕๘๔๑	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป	๔๒.๔๕

รหัสวิชา	องค์ประกอบความรู้	ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (ร้อยละ)
๕๘๔๒	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน	๔๖.๔๕
๕๘๔๓	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์	๓๓.๐๐
๕๘๔๕	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาศิลปกรรม สาขาวิชาจิตรศิลป์	๓๕.๔๘
๕๘๔๖	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาศิลปกรรม สาขาวิชาการออกแบบ	๔๓.๘๔
๕๘๔๘	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาศิลปกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องเคลือบดินเผา	๔๖.๔๐
๕๘๔๙	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาศิลปกรรม สาขาวิชาศิลปกรรมโลหะรูปภัณฑ์และเครื่องประดับ	๖๕.๐๐
๕๘๕๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาศิลปกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีการถ่ายภาพและวีดิทัศน์	๔๓.๘๕
๕๘๕๒	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาศิลปกรรม สาขาวิชาคอมพิวเตอร์กราฟฟิก	๔๐.๕๘
๕๘๕๓	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาศิลปกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเครื่องหนัง	๔๔.๐๐
๕๘๕๕	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาศิลปกรรม การออกแบบเครื่องประดับอัญมณี	๓๓.๘๔
๕๘๕๙	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาศิลปกรรม สาขาวิชาช่างทองหลวง	๕๗.๐๔
๕๘๖๑	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีผ้าและเครื่องแต่งกาย	๔๑.๓๖
๕๘๖๓	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบเครื่องแต่งกาย	๔๐.๓๖
๕๘๖๔	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	๔๓.๗๐
๕๘๖๖	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรม	๔๗.๘๐
๕๘๖๘	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาเกษตรศาสตร์	๓๘.๗๔
๕๘๖๙	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาพืชศาสตร์	๓๘.๐๖
๕๘๗๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์	๔๒.๗๔

รหัสวิชา	องค์ประกอบความรู้	ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (ร้อยละ)
๕๘๗๑	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวรักษ์	๔๔.๗๕
๕๘๗๒	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาช่างกลเกษตร	๔๑.๒๔
๕๘๗๔	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร	๔๐.๘๑
๕๘๗๘	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีภูมิทัศน์	๕๐.๗๔
๕๘๗๙	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม	๔๖.๗๑
๕๘๘๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาเกษตรอุตสาหกรรม	๓๘.๖๐
๕๘๘๑	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาประมง สาขาวิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๔๒.๓๐
๕๘๘๒	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาประมง สาขาวิชาแปรรูปสัตว์น้ำ	๔๐.๖๒
๕๘๘๔	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาประมง สาขาวิชาอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ	๔๙.๐๐
๕๘๘๕	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมและบริการ	๔๖.๘๖
๕๘๘๖	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว	๔๕.๐๐
๕๘๘๙	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการจัดการธุรกิจ	๔๖.๒๕
๕๘๙๑	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ สาขาวิชาเทคโนโลยีสิ่งทอ	๓๔.๖๗
๕๘๙๒	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ สาขาวิชาเคมีสิ่งทอ	๓๖.๑๓
๕๘๙๕	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสาร สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ	๓๕.๙๐
๕๘๙๖	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสาร สาขาวิชาเทคโนโลยีระบบเครื่องเสียง	๔๐.๑๓

ที่มา : ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๖ ระดับ ปวช.
จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.)

ประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา
เรื่อง เกณฑ์การผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๖
ตามตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕

ตามประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา พ.ศ.๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ มาตรฐานที่ ๑ ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕ ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป ในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาจากจำนวนผู้เรียนในภาพรวมของสถานศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป ในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษจากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.) เทียบร้อยละกับจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเข้าทดสอบ ซึ่งในปีการศึกษา ๒๕๕๖ สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.) ได้ดำเนินการจัดการทดสอบทั้งระดับชั้น ปวช.๓ และระดับชั้น ปวส.๒ และได้ประกาศผลการทดสอบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗ ได้มีมติกำหนดเกณฑ์การผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา ๒๕๕๖ เพื่อให้ประกอบการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕ ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไปในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ผู้เรียนต้องได้คะแนนตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (MEAN) คือ ร้อยละ ๒๙.๓๙ ขึ้นไป

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ผู้เรียนต้องได้คะแนนตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (MEAN) คือ ร้อยละ ๒๖.๖๔ ขึ้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายจรูญ ชูลาภ)

ประธานคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา

ประกาศ

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
เรื่อง เกณฑ์การสอบผ่านการทดสอบ V-NET ที่ใช้ประกอบการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม
ด้านการอาชีวศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ ๒ (ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการทำงาน)
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖

ตามที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ได้ดำเนินการจัดการ
ประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามด้านการอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยตัวบ่งชี้ที่ ๒
จะพิจารณาจากจำนวนผู้เรียนที่สอบผ่านการทดสอบจากข้อสอบกลางในเชิงวิชาการด้านความรู้และทักษะที่จำเป็น
ในการทำงานของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (V-NET) ซึ่งได้ดำเนินการทดสอบเป็นที่
เรียบร้อยแล้วนั้น

คณะกรรมการบริหาร สมศ. ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๖ วันอังคารที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ได้มีมติ
กำหนดเกณฑ์การผ่านการทดสอบ V-NET ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
มีค่า MEAN-SD เท่ากับ ๑๑๓.๕๗ คะแนน และ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยพิจารณาจากคะแนน
ผลการทดสอบเฉพาะรหัสวิชา ๕๖ (กลุ่มที่ ๑ สมรรถนะพื้นฐานประยุกต์) และ รหัสวิชา ๕๗ (กลุ่มที่ ๒ สมรรถนะ
เพื่อการเรียนรู้) เท่านั้น มีค่า MEAN-SD เท่ากับ ๔๗.๒๒ คะแนน

ทั้งนี้ โดยสามารถคำนวณค่าคะแนน ตัวบ่งชี้ที่ ๒ (ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการทำงาน) ดังนี้

จำนวนผู้เรียนชั้นปีสุดท้ายที่มีคะแนนผลการสอบ V-NET
เท่ากับหรือสูงกว่าค่า MEAN-SD
_____ X ๑๐๐
จำนวนผู้เรียนชั้นปีสุดท้ายทั้งหมด (ที่มีสิทธิ์สำเร็จการศึกษา)

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ลงชื่อ

(ศาสตราจารย์ ดร.ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์)

ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐาน
และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

ประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา

เรื่อง เกณฑ์การผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๗
ตามตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔

ตามประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา พ.ศ.๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ มาตราฐานที่ ๑ ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษา โดยตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ คือร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป โดยพิจารณาจากจำนวนผู้เรียนในภาพรวมของสถานศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป เทียบร้อยละกับจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเข้าทดสอบ ซึ่งในปีการศึกษา ๒๕๕๗ สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.) ได้ดำเนินการจัดการทดสอบทั้งระดับชั้น ปวช.๓ และระดับชั้น ปวส.๒ และได้ประกาศผลการทดสอบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘ ได้มีมติกำหนดเกณฑ์การผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๗ เพื่อใช้ประกอบการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป ดังนี้

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ผู้เรียนต้องได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (MEAN) ขึ้นไป ทั้ง ๒ วิชา ดังนี้คือ

๑. วิชาความรู้พื้นฐานทั่วไป ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกประเภทวิชา เท่ากับ ๔๒.๔๘ คะแนน และ

๒. วิชาความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศแยกตามประเภทวิชาตามเอกสารหมายเลข ๑ แนบท้ายประกาศ

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ผู้เรียนต้องได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (MEAN) ขึ้นไป ทั้ง ๒ วิชา ดังนี้คือ

๑. วิชาความรู้พื้นฐานทั่วไป ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกประเภทวิชา/สาขาวิชา เท่ากับ ๔๑.๓๗ คะแนน และ

๒. วิชาความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ แยกตามประเภทวิชา/สาขาวิชาตามเอกสารหมายเลข ๒ แนบท้ายประกาศ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(นายจรูญ ชูลาก)

ประธานคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา

เอกสารหมายเลข ๑

เกณฑ์การผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๗
ตามตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

วิชาความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ใช้ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (ค่า MEAN) แยกตามประเภทวิชา ดังนี้

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (คะแนน)
๕๔๑๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม	๓๗.๖๖
๕๔๒๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ	๓๐.๕๗
๕๔๓๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาพาณิชยกรรม	๔๑.๓๘
๕๔๔๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาศิลปกรรม	๓๙.๖๐
๕๔๕๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาคหกรรม	๓๖.๐๐
๕๔๖๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	๔๐.๐๗
๕๔๗๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาเกษตรกรรม	๓๒.๘๑
๕๔๘๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาประมง	๔๐.๓๐

ที่มา : ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๗ ระดับ ปวช.
จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.)

เอกสารหมายเลข ๒

เกณฑ์การผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๗
ตามตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

วิชาความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ใช้ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (ค่า MEAN)แยกตามประเภทวิชา/สาขาวิชาดังนี้

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (คะแนน)
๕๘๙๕	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ	๒๖.๕๙
๕๘๙๖	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร สาขาวิชาเทคโนโลยีระบบเสียง	๔๖.๐๐
๕๙๑๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม	๔๒.๘๗
๕๙๒๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ	๓๘.๗๑
๕๙๓๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ	๔๑.๕๑
๕๙๔๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาศิลปกรรม	๔๐.๕๙
๕๙๕๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาคหกรรม	๔๐.๒๕
๕๙๖๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	๔๔.๗๔
๕๙๗๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาเกษตรกรรม	๓๖.๓๓
๕๙๘๐	ความรู้วิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาประมง	๔๗.๖๖

ที่มา : ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๗ ระดับ ปวส.
จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.)

ประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา
เรื่อง เกณฑ์การผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๗
ตามตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕

ตามประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา พ.ศ.๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ มาตรฐานที่ ๑ ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕ ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไปในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาจากจำนวนผู้เรียนในภาพรวมของสถานศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไปในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.) เทียบร้อยละกับจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเข้าทดสอบ ซึ่งในปีการศึกษา ๒๕๕๗ สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.) ได้ดำเนินการจัดการทดสอบทั้งระดับชั้น ปวช.๓ และระดับชั้น ปวส.๒ และได้ประกาศผลการทดสอบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ได้มีมติกำหนดเกณฑ์การผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ เพื่อใช้ประกอบการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕ ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไปในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ผู้เรียนต้องได้คะแนนตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (MEAN) คือ ๒๔.๙๘ คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ผู้เรียนต้องได้คะแนนตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (MEAN) คือ ๒๓.๒๙ คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(นายจรูญ ชูลาภ)

ประธานคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา

การปรับปรุงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

จากการดำเนินการของสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗ คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา ได้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินการแล้ว เห็นสมควรพัฒนาหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติดังกล่าว เพื่อให้ระบบการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้น เฉพาะในส่วนของแนวปฏิบัติข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ และเกณฑ์การดำเนินการในด้านเกณฑ์การตัดสินของตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑, ๑.๓, ๑.๔, ๑.๕, ๑.๖, ๑.๗, ๑.๘, ๘.๖, ๘.๘ และ ๘.๙ รวมทั้ง “คำอธิบาย” “การคำนวณ” “ประเด็นการพิจารณา” และ “เกณฑ์การตัดสิน” ของตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ ดังนี้

ปัจจุบัน	ปรับปรุง	เหตุผล
๑. ข้อความในข้อ ๕. ข้อ ๖. และ ข้อ ๗. ของแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา เป็นดังนี้ ๕. เกณฑ์ผ่านการประเมินคุณภาพภายในโดยสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดประกอบด้วย (๑) แต่ละตัวบ่งชี้ได้คะแนนตามเกณฑ์การตัดสินไม่ต่ำกว่า ๓ คะแนนและ (๒) แต่ละมาตรฐานได้คะแนนเฉลี่ยจากทุกตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์การตัดสิน ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐ คะแนน	๑. ให้แก้ไขข้อความในข้อ ๕. ข้อ ๖. และข้อ ๗. ของแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา เป็นดังนี้ ๕. ให้สถานศึกษาดำเนินการตาม “เกณฑ์การดำเนินการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕” โดยมีเป้าหมายให้เกิดผลในระดับคุณภาพ “ดีมาก” ในทุกตัวบ่งชี้	เพื่อให้สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดตระหนักและเห็นความสำคัญของระบบการประกันคุณภาพภายใน ที่มุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษา และต้องพยายามดำเนินการไปสู่ระดับคุณภาพสูงสุด คือ “ดีมาก” มิใช่มุ่งหวังเพียงแค่ผ่านเกณฑ์การประเมิน
๖. ในการประเมินคุณภาพภายในโดยสถานศึกษา ถ้าตัวบ่งชี้ใดมาตรฐานใด ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน สถานศึกษาต้องวิเคราะห์สาเหตุและพัฒนาให้ผ่านเกณฑ์การประเมินในปีถัดไป ถ้ายังไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินให้หน่วยงานต้นสังกัด กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมกับสถานศึกษาพัฒนา เพื่อให้ผ่านเกณฑ์การประเมินภายในปีต่อไป	๖. ในการประเมินคุณภาพภายในโดยสถานศึกษา ถ้าตัวบ่งชี้ใดอยู่ในระดับคุณภาพ “ต้องปรับปรุง” หรือ “ต้องปรับปรุงเร่งด่วน” สถานศึกษาต้องวิเคราะห์สาเหตุ และพัฒนาให้อยู่ในระดับคุณภาพตั้งแต่ “พอใช้” ขึ้นไปในปีถัดไป ถ้าไม่สามารถปฏิบัติได้ให้หน่วยงานต้นสังกัด กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมกับสถานศึกษาพัฒนา เพื่อให้อยู่ในระดับคุณภาพตั้งแต่ “พอใช้” ขึ้นไปภายในปีต่อไป	เพื่อให้สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดให้ความสำคัญต่อระดับคุณภาพ ซึ่งมี ๕ ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้ ต้องปรับปรุง และต้องปรับปรุงเร่งด่วน และต้องมุ่งพัฒนาคุณภาพในการดำเนินการแต่ละตัวบ่งชี้อย่างต่ำ “พอใช้” โดยมีเป้าหมายสูงสุด คือ “ดีมาก”

ปัจจุบัน	ปรับปรุง	เหตุผล																														
๗. ในการประเมินคุณภาพภายในโดยหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา อย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี ถ้าตัวบ่งชี้ใด มาตรฐานใด ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน หน่วยงานต้นสังกัดต้องวิเคราะห์สาเหตุ ให้ข้อเสนอแนะ กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมกับสถานศึกษาพัฒนาเพื่อให้ผ่านเกณฑ์การประเมิน โดยให้มีการประเมินซ้ำในปีถัดไป	๗. ในการประเมินคุณภาพภายในโดยหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา อย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี ถ้าตัวบ่งชี้ใดอยู่ในระดับคุณภาพ “ต้องปรับปรุง”หรือ “ต้องปรับปรุงเร่งด่วน” หน่วยงานต้นสังกัดต้องวิเคราะห์สาเหตุ ให้ข้อเสนอแนะ กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมกับสถานศึกษาพัฒนา เพื่อให้อยู่ในระดับคุณภาพตั้งแต่ “พอใช้” ขึ้นไป โดยให้มีการประเมินซ้ำในปีถัดไป	เพื่อให้สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด ให้ความสำคัญต่อระดับคุณภาพ ซึ่งมี ๕ ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้ ต้องปรับปรุง และต้องปรับปรุงเร่งด่วน และต้องมุ่งพัฒนาคุณภาพในการดำเนินการแต่ละตัว บ่งชี้อย่างต่ำ “พอใช้” โดยมีเป้าหมายสูงสุด คือ “ดีมาก”																														
๒. เกณฑ์การตัดสินตามตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑, ๑.๓, ๑.๖, ๑.๗, ๑.๘, ๘.๖, ๘.๘ และ ๘.๙ รวม ๘ ตัวบ่งชี้ มีดังนี้ เกณฑ์การตัดสิน <table><tr><th>ระดับคุณภาพ</th><th>เกณฑ์การตัดสิน</th><th>ค่าคะแนน</th></tr><tr><td>ดีมาก</td><td>ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป</td><td>๕</td></tr><tr><td>ดี</td><td>ร้อยละ ๗๐-๗๙.๙๙</td><td>๔</td></tr><tr><td>พอใช้</td><td>ร้อยละ ๖๐-๖๙.๙๙</td><td>๓</td></tr><tr><td>ต้องปรับปรุง</td><td>ร้อยละ ๕๐-๕๙.๙๙</td><td>๒</td></tr><tr><td>ต้องปรับปรุงเร่งด่วน</td><td>ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐</td><td>๑</td></tr></table>	ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การตัดสิน	ค่าคะแนน	ดีมาก	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	๕	ดี	ร้อยละ ๗๐-๗๙.๙๙	๔	พอใช้	ร้อยละ ๖๐-๖๙.๙๙	๓	ต้องปรับปรุง	ร้อยละ ๕๐-๕๙.๙๙	๒	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน	ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐	๑	๒. ให้ปรับปรุง “เกณฑ์การตัดสิน” ของตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑, ๑.๓, ๑.๖, ๑.๗, ๑.๘, ๘.๖, ๘.๘ และ ๘.๙ รวม ๘ ตัวบ่งชี้ เป็นดังนี้ เกณฑ์การตัดสิน ให้เทียบบัญญัติไตรยางศ์ ทศนิยมสองตำแหน่งไม่ปัดเศษ โดยกำหนดผลจากประเด็นการพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ ๘๐.๐๐ ขึ้นไป เทียบได้ค่าคะแนน ๕.๐๐ สูตรคำนวณ ค่าคะแนน = $\frac{\text{ร้อยละจากประเด็นการพิจารณา}}{๘๐} \times ๕$ <table><tr><th>ระดับคุณภาพ</th><th>ค่าคะแนน</th></tr><tr><td>ดีมาก</td><td>๔.๕๑ – ๕.๐๐</td></tr><tr><td>ดี</td><td>๓.๕๑ – ๔.๕๐</td></tr><tr><td>พอใช้</td><td>๒.๕๑ – ๓.๕๐</td></tr><tr><td>ต้องปรับปรุง</td><td>๑.๕๑ – ๒.๕๐</td></tr><tr><td>ต้องปรับปรุงเร่งด่วน</td><td>๐.๐๐ – ๑.๕๐</td></tr></table>	ระดับคุณภาพ	ค่าคะแนน	ดีมาก	๔.๕๑ – ๕.๐๐	ดี	๓.๕๑ – ๔.๕๐	พอใช้	๒.๕๑ – ๓.๕๐	ต้องปรับปรุง	๑.๕๑ – ๒.๕๐	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน	๐.๐๐ – ๑.๕๐	การคำนวณเปลี่ยนจาก “ร้อยละ” เป็น “ค่าคะแนน” ที่มีทศนิยมสองตำแหน่ง เป็นประโยชน์และง่ายต่อสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด ในการศึกษา เปรียบเทียบผลการพัฒนา และการวิเคราะห์ ประเมินผล
ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การตัดสิน	ค่าคะแนน																														
ดีมาก	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	๕																														
ดี	ร้อยละ ๗๐-๗๙.๙๙	๔																														
พอใช้	ร้อยละ ๖๐-๖๙.๙๙	๓																														
ต้องปรับปรุง	ร้อยละ ๕๐-๕๙.๙๙	๒																														
ต้องปรับปรุงเร่งด่วน	ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐	๑																														
ระดับคุณภาพ	ค่าคะแนน																															
ดีมาก	๔.๕๑ – ๕.๐๐																															
ดี	๓.๕๑ – ๔.๕๐																															
พอใช้	๒.๕๑ – ๓.๕๐																															
ต้องปรับปรุง	๑.๕๑ – ๒.๕๐																															
ต้องปรับปรุงเร่งด่วน	๐.๐๐ – ๑.๕๐																															

ปัจจุบัน	ปรับปรุง	เหตุผล																														
๓. “เกณฑ์การตัดสิน” ของตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ และ ๑.๕ รวม ๒ ตัวบ่งชี้ มีดังนี้ เกณฑ์การตัดสิน <table><tr><th>ระดับคุณภาพ</th><th>เกณฑ์การตัดสิน</th><th>ค่าคะแนน</th></tr><tr><td>ดีมาก</td><td>ร้อยละ ๖๕ ขึ้นไป</td><td>๕</td></tr><tr><td>ดี</td><td>ร้อยละ ๕๕-๖๔.๙๙</td><td>๔</td></tr><tr><td>พอใช้</td><td>ร้อยละ ๔๕-๕๔.๙๙</td><td>๓</td></tr><tr><td>ต้องปรับปรุง</td><td>ร้อยละ ๓๕-๔๔.๙๙</td><td>๒</td></tr><tr><td>ต้องปรับปรุงเร่งด่วน</td><td>ต่ำกว่าร้อยละ ๓๕</td><td>๑</td></tr></table>	ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การตัดสิน	ค่าคะแนน	ดีมาก	ร้อยละ ๖๕ ขึ้นไป	๕	ดี	ร้อยละ ๕๕-๖๔.๙๙	๔	พอใช้	ร้อยละ ๔๕-๕๔.๙๙	๓	ต้องปรับปรุง	ร้อยละ ๓๕-๔๔.๙๙	๒	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน	ต่ำกว่าร้อยละ ๓๕	๑	๓. ให้ปรับปรุง “เกณฑ์การตัดสิน” ของตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ และ ๑.๕ รวม ๒ ตัวบ่งชี้ เป็นดังนี้ เกณฑ์การตัดสิน ให้เทียบบัญญัติไตรยางศ์ ทศนิยมสองตำแหน่งไม่ปัดเศษ โดยกำหนดผลจากประเด็นการพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ ๕๐.๐๐ ขึ้นไป เทียบได้ค่าคะแนน ๕.๐๐ สูตรคำนวณ ค่าคะแนน = $\frac{\text{ร้อยละจากประเด็นการพิจารณา}}{๕๐} \times ๕$ <table><tr><th>ระดับคุณภาพ</th><th>ค่าคะแนน</th></tr><tr><td>ดีมาก</td><td>๔.๕๑ – ๕.๐๐</td></tr><tr><td>ดี</td><td>๓.๕๑ – ๔.๕๐</td></tr><tr><td>พอใช้</td><td>๒.๕๑ – ๓.๕๐</td></tr><tr><td>ต้องปรับปรุง</td><td>๑.๕๑ – ๒.๕๐</td></tr><tr><td>ต้องปรับปรุงเร่งด่วน</td><td>๐.๐๐ – ๑.๕๐</td></tr></table>	ระดับคุณภาพ	ค่าคะแนน	ดีมาก	๔.๕๑ – ๕.๐๐	ดี	๓.๕๑ – ๔.๕๐	พอใช้	๒.๕๑ – ๓.๕๐	ต้องปรับปรุง	๑.๕๑ – ๒.๕๐	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน	๐.๐๐ – ๑.๕๐	การคำนวณเปลี่ยนจาก “ร้อยละ” เป็น “ค่าคะแนน” ที่มีทศนิยมสองตำแหน่ง เป็นประโยชน์และง่ายต่อสถานศึกษาและหน่วยงาน ต้นสังกัด ใน การศึกษา เปรียบ เทียบ ผล การ พัฒ นา และ การวิเคราะห์ ประเมินผล การปรับเกณฑ์การตัดสินจากร้อยละ ๖๕ ขึ้นไป ได้ค่าคะแนน ๕.๐๐ เป็นตั้งแต่ ร้อยละ ๕๐.๐๐ ขึ้นไป เทียบได้ค่าคะแนน ๕.๐๐ เพราะ ๑. การสอบ V-NET ไม่มีผลต่อการ สำเร็จการศึกษาของผู้เรียนจึงไม่ตั้งใจสอบ ซึ่งมีผู้เรียนจำนวนไม่น้อยที่ได้คะแนน ๐ (ศูนย์) ๒. การสอบ V-NET ทั้งระดับ ปวช. และ ปวส. มีข้อสอบจำนวน ๒ ชุด คือ ความรู้พื้นฐานทั่วไป และความรู้พื้นฐาน วิชาชีพ ผู้เรียนจะต้องผ่านเกณฑ์ทั้ง ๒ ชุด จึงจะนับเป็นจำนวนผู้ผ่านเกณฑ์เพื่อไป คำนวณร้อยละ จึงมีจำนวนผู้ผ่านเกณฑ์น้อย
ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การตัดสิน	ค่าคะแนน																														
ดีมาก	ร้อยละ ๖๕ ขึ้นไป	๕																														
ดี	ร้อยละ ๕๕-๖๔.๙๙	๔																														
พอใช้	ร้อยละ ๔๕-๕๔.๙๙	๓																														
ต้องปรับปรุง	ร้อยละ ๓๕-๔๔.๙๙	๒																														
ต้องปรับปรุงเร่งด่วน	ต่ำกว่าร้อยละ ๓๕	๑																														
ระดับคุณภาพ	ค่าคะแนน																															
ดีมาก	๔.๕๑ – ๕.๐๐																															
ดี	๓.๕๑ – ๔.๕๐																															
พอใช้	๒.๕๑ – ๓.๕๐																															
ต้องปรับปรุง	๑.๕๑ – ๒.๕๐																															
ต้องปรับปรุงเร่งด่วน	๐.๐๐ – ๑.๕๐																															

ปัจจุบัน	ปรับปรุง	เหตุผล
๔. “คำอธิบาย” “การคำนวณ” “ประเด็นการพิจารณา” และ “เกณฑ์การตัดสิน” ของตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ มีดังนี้ คำอธิบาย จำนวนผู้เรียนในระดับ ปวช. และระดับ ปวส. ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร เทียบร้อยละกับจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนครบทุกรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร จำแนกตามระดับ ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน และภาพรวมของสถานศึกษา	๔. ให้แก้ไข “คำอธิบาย” “การคำนวณ” “ประเด็นการพิจารณา” และ “เกณฑ์การตัดสิน” ของตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ เป็นดังนี้ คำอธิบาย จำนวนผู้เรียนในระดับ ปวช. และระดับ ปวส. ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพในการประเมินครั้งแรก เทียบร้อยละกับจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนครบทุกรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร จำแนกตามระดับ ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน และภาพรวมของสถานศึกษา	เนื่องจากตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๘ ผู้เรียนตามหลักสูตร ปวช. ๒๕๕๖ และหลักสูตร ปวส. ๒๕๕๗ ต้องเข้ารับการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ และต้องผ่านเกณฑ์การประเมินจึงจะสำเร็จการศึกษา
การคำนวณ $\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ}}{\text{จำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนครบทุกรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร}} \times 100$ ประเด็นการพิจารณา ร้อยละของผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ เทียบกับผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนครบทุกรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร โดยพิจารณาจากภาพรวมของสถานศึกษา	การคำนวณ $\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพในการประเมินครั้งแรก}}{\text{จำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนครบทุกรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร}} \times 100$ ประเด็นการพิจารณา ร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพในการประเมินครั้งแรก เทียบกับจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนครบทุกรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร โดยพิจารณาจากภาพรวมของสถานศึกษา	

ปัจจุบัน	ปรับปรุง	เหตุผล																														
เกณฑ์การตัดสิน <table><tr><th>ระดับคุณภาพ</th><th>เกณฑ์การตัดสิน</th><th>ค่าคะแนน</th></tr><tr><td>ดีมาก</td><td>ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป</td><td>๕</td></tr><tr><td>ดี</td><td>ร้อยละ ๗๐-๗๙.๙๙</td><td>๔</td></tr><tr><td>พอใช้</td><td>ร้อยละ ๖๐-๖๙.๙๙</td><td>๓</td></tr><tr><td>ต้องปรับปรุง</td><td>ร้อยละ ๕๐-๕๙.๙๙</td><td>๒</td></tr><tr><td>ต้องปรับปรุงเร่งด่วน</td><td>ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐</td><td>๑</td></tr></table>	ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การตัดสิน	ค่าคะแนน	ดีมาก	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	๕	ดี	ร้อยละ ๗๐-๗๙.๙๙	๔	พอใช้	ร้อยละ ๖๐-๖๙.๙๙	๓	ต้องปรับปรุง	ร้อยละ ๕๐-๕๙.๙๙	๒	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน	ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐	๑	เกณฑ์การตัดสิน ให้เทียบบัญญัติไตรยางค์ ทศนิยมสองตำแหน่งไม่ปัดเศษ โดยกำหนดผลจากประเด็นการพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ ๘๐.๐๐ ขึ้นไป เทียบได้ค่าคะแนน ๕.๐๐ สูตรคำนวณ ค่าคะแนน = $\frac{\text{ร้อยละจากประเด็นการพิจารณา}}{๘๐} \times ๕$ <table><tr><th>ระดับคุณภาพ</th><th>ค่าคะแนน</th></tr><tr><td>ดีมาก</td><td>๔.๕๑ - ๕.๐๐</td></tr><tr><td>ดี</td><td>๓.๕๑ - ๔.๕๐</td></tr><tr><td>พอใช้</td><td>๒.๕๑ - ๓.๕๐</td></tr><tr><td>ต้องปรับปรุง</td><td>๑.๕๑ - ๒.๕๐</td></tr><tr><td>ต้องปรับปรุงเร่งด่วน</td><td>๐.๐๐ - ๑.๕๐</td></tr></table>	ระดับคุณภาพ	ค่าคะแนน	ดีมาก	๔.๕๑ - ๕.๐๐	ดี	๓.๕๑ - ๔.๕๐	พอใช้	๒.๕๑ - ๓.๕๐	ต้องปรับปรุง	๑.๕๑ - ๒.๕๐	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน	๐.๐๐ - ๑.๕๐	การคำนวณเปลี่ยนจาก “ร้อยละ” เป็น “ค่าคะแนน” ที่มีทศนิยมสองตำแหน่ง เป็นประโยชน์และง่ายต่อสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด ในการศึกษาเปรียบเทียบผลการพัฒนา และการวิเคราะห์ ประเมินผล
ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การตัดสิน	ค่าคะแนน																														
ดีมาก	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	๕																														
ดี	ร้อยละ ๗๐-๗๙.๙๙	๔																														
พอใช้	ร้อยละ ๖๐-๖๙.๙๙	๓																														
ต้องปรับปรุง	ร้อยละ ๕๐-๕๙.๙๙	๒																														
ต้องปรับปรุงเร่งด่วน	ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐	๑																														
ระดับคุณภาพ	ค่าคะแนน																															
ดีมาก	๔.๕๑ - ๕.๐๐																															
ดี	๓.๕๑ - ๔.๕๐																															
พอใช้	๒.๕๑ - ๓.๕๐																															
ต้องปรับปรุง	๑.๕๑ - ๒.๕๐																															
ต้องปรับปรุงเร่งด่วน	๐.๐๐ - ๑.๕๐																															

ผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘